

Aitor
Arrutia
Azkueta

Idoia
Anzorandia
Kareaga

HERIOTZAREN AURREAN

Doinua:

*Beste bateko inularretan
Zortziko handia*

Bi egun dira aitite hil zela.

Bukatu da azken agurra eta neba-arrebak etxera itzulita, hizketan hasi dira.

NEBA

Gure aitite hil zitekeenik ezin nuen **imajina** itxaropenez beti izan du bizipoza eta **grina**. Ezin dut jasan gure ondoan ez egotearen **mina** aurrerantzean gure bizitza ez da izango **berdina**.

ARREBA

Aitite joan da eta nolabait umezurtz sentitzen **gara**. Tristurarekin iraganera botatzean **begirada** ume garaian, gazte garaian zenbat barre ta **algara**. Orain hutsune hoiekin ere bizitzen ikasi **behar** da.

NEBA

Ez gintuela inoiz utziko egina genuen **tratu** orain joan da eta ez dakit ahalko dudan **barkatu**. Bere altzoan nahi dut berriro babestu eta **lokartu**... Igarotako momentu denak ezin ditut **ordezkatu**.

ARREBA

Orain normala da sentitzea amorru ta **oinazea** kontua ez da ordezkatzeko baizik eta **oroitzea**. Bere lana ta irakaspenak gerora **baloratzea** hoiek guztiek bete dezaten familiaren **etxea**.

NEBA

Etxea hutsik sentitu ohi dut bera oroitu **orduko** orain minduta sentitzen naiz ta ez al duzu **ulertuko?** Zaindu ninduen ta zaindu nuen sentitu dut hain **gertuko**... Gure aititek alde egin du eta ez da **bueltatuko**.

ARREBA

Ezin duzunik minik sentitu hori ez nizun esan **nahi**. Zure amorru eta tristura gauza normalak dira, **bai**. Laster aitite gure artean oroituko dugu **alai** gaur bitartean, zatoz ondora ta egizu negar **lasai**.

Aititeren agurrean izan dira neba-arrebak.

Azken agurra emateko zer-nolako moduak ezagutu ditugu guk?

Hurbileko norbait hil zaigunean, joan nahi izan dugu haren hiletara, beilategira, hilerrira edo errautsak zabaltzeko unera?